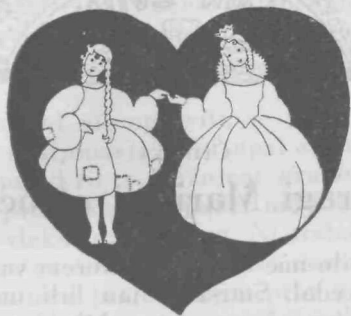

Pa se je oddahnil tudi vrtnar.

Tako je torej dobil vrtnar mesto kraljične kos zemlje in še seme in gnoj povrhu. Kraljična pa je dobila tovarišico, kajti dekletce je ostalo poslej za vedno pri njej v zlatem gradu.

Ognjeslava:

Rože in kosca.

*Rože v solncu so dehtele,
napojene z roso,
v biserni poletni dan.*

*Od vasi pa stopa fantič
s svetlo, ostro koso.
Danes je za košnjo dan!*

*Ah, ne dvigajte očes,
cvetke moje, do nebes —
vaš ponos bo danes strt.*

*Skrijte, skrijte svoje glave
med visoke trave!
Vse zapisane ste v smrt!*

*Rože modre, rdeče, bele
k solncu so le gor strmele
in dehtele v solnčni svet.*

*Jaz pa sem na polju davi
v pokošeni travi
našla strt pri cvetu cvet.*